

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/99/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421200516
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1421200516.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: I. U. J., U.Š. X, Q., proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, Bratislava, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 19.04.2021, č.k. 40C/9/2021-13, a o návrhu na prerušenie odvolacieho konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania **z a m i e t a.**

Odvolací súd odvolanie žalobcu **o d m i e t a.**

Žalovanej nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 19.04.2021, č.k. 40C/9/2021-13, zastavil konanie a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení predmetného uznesenia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou konajúcemu súdu dňa 12.02.2021 domáhal voči žalovanej zaplata sumy 2.000.000.000 eur titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava IV, spočívajúcim v tom, že mu uznesením zo dňa 11.12.2017, č.k. 10C/51/2016-113, nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, čím mu svojvoľne zamedzil prístup k spravodlivosti v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/51/2016 o náhradu riadne vzájomnou žalobou uplatnenej škody v sume 2.000.000 eur.

3. Na výzvu konajúceho súdu zo dňa 16.03.2021, aby žalobca oznámil, či nárok na náhradu škody uplatnený v konaní vopred predbežne prerokoval na základe písomnej žiadosti s príslušným orgánom podľa § 15 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), a ak áno, aby túto skutočnosť preukázal, a ak nie, aby oznámil, či naďalej trvá na podanej žalobe alebo ju berie späť, keďže predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je nevyhnutnou podmienkou uplatnenia nároku žalobou na súde, žalobca súdu prvej inštancie oznámil, že na žalobe trvá, napriek tomu, že jeho nárok na náhradu škody ešte nebol vopred prerokovaný na základe písomnej žiadosti s príslušným orgánom v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z.

4. Súd prvej inštancie s poukazom na § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uviedol, že nárok na náhradu škody je treba vždy vopred prerokovať s príslušným orgánom a ak k jeho uspokojeniu nedôjde, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti žalobou na súde v zmysle § 16 ods. 4 citovaného zákona; žalobca sa však nemôže domáhať uspokojenia nového nároku, ktorý si pri predbežnom prejednaní neuplatnil. Predbežné prerokovanie nároku je teda procesnou podmienkou potrebnou pre uplatnenie nároku na súde a pokiaľ k nemu nedošlo, ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorá bráni tomu, aby súd o veci konal v zmysle § 161 ods. 1 a ods. 3 C.s.p.

5. Odvolávajúc sa na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca podaním žaloby o náhradu škody bez predchádzajúceho predbežného prerokovania jeho nároku s príslušným orgánom na základe jeho písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nesplnil procesnú podmienku nevyhnutnú pre to, aby mohol o jeho nároku konať a meritorne o ňom rozhodnúť. Keďže ide o odstrániteľný nedostatok podmienky konania, súd prvej inštancie sa výzvou zo dňa 16.03.2021 pokúsil uvedený nedostatok odstrániť, avšak žalobca ho neodstránil, pričom súčasne nepreukázal, že by podal písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom a ani neuviedol, že tak mieni v budúcnosti urobiť; konajúci súd ho pritom vo výzve poučil, že predmetné predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 15 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutnou podmienkou uplatnenia nároku žalobou na súde. Za tejto procesnej situácie nemal súd prvej inštancie inú možnosť ako konanie v súlade s § 161 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v spojení s § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. pre nesplnenie procesnej podmienky zastaviť. Súd prvej inštancie okrajovo poznamenal, že táto skutočnosť žalobcovi nebráni podať si novú žalobu, pri splnení označenej podmienky konania.

6. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vychádzal z toho, že hoci žalobca neodstránením procesnej podmienky konania procesne zaviniť jeho zastavenie, čím žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania, žalovanej v konaní žiadne trov nevznikli.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) až h) C.s.p. Žiadal, aby o odvolaní rozhodol prednostne konajúci súd autoremedúrou tak, že po odstránení procesnej podmienky zruší napadnuté uznesenie; v opačnom prípade žiadal o predloženie veci odvolaciemu súdu. Žalobca prehlásil, že do rozhodnutia odvolacieho súdu odstráni odstrániteľnú podmienku konania a podá na príslušný orgán písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú ako dôkaz založí do súdneho spisu. Na uvedenom základe navrhol, aby odvolací súd súdne konanie do tej doby prerušil. Žalobca súčasne uviedol, že súdne konanie sa riadi zákonom č. 514/2003 Z.z., a preto je potrebné, aby sa najprv obrátil na príslušný orgán verejnej moci a žiadal od neho náhradu škody a až v prípade, že jeho nárok nebude uspokojený, môže sa obrátiť žalobou na príslušný všeobecný súd.

8. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

9. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že jeho odvolanie je potrebné odmietnuť.

10. Predtým ako odvolací súd prišiel k vecnému preskúmaniu napadnutého uznesenia musel sa vysporiadať s návrhom žalobcu, ktorým žiadal odvolací súd o prerušenie odvolacieho konania do času, kým sa obráti na príslušný orgán verejnej moci a požiada ho o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

11. Podľa § 162 ods. 1 C.s.p. súd konanie preruší a) ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

12. Podľa § 163 ods. 1 C.s.p. ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

13. Podľa § 164 C.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

14. Vyššie citované ustanovenia § 162 až § 164 C.s.p. upravujú dôvody obligatórneho, ako aj fakultatívneho prerušenia konania. Žalobca v prejednávanej veci neuviedol žiaden dôvod spĺňajúci niektorý zo zákonom stanovených predpokladov pre prerušenie konania, keď za taký nemožno považovať konanie o predbežnom prerokovaní nároku na náhrady škody, ktorého priebeh na základe podanej žiadosti žalobca ani nijako nepreukázal. Odvolací súd preto posúdil návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania ako neopodstatnený a zamietol ho.

15. Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

16. Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Podľa § 373 ods. 1 druhá veta C.s.p., súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

18. Podľa § 386 písm. d) Cs.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitostí podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

19. Preskúmaním opravného prostriedku žalobcu dospel odvolací súd k záveru, že jeho odvolanie neobsahuje zákonom stanovené náležitosti odvolania uvedené v § 363 C.s.p. Žalobca síce v odvolaní uviedol, že smeruje proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým zastavil konanie a špecifikoval i odvolací návrh (žiadal o zrušenie napadnutého uznesenia a o pokračovanie v konaní), avšak jeho odvolanie neobsahovalo uvedenie odvolacích dôvodov. Za také uvedenie nemožno podľa mienky odvolacieho súdu považovať len vymenovanie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) až h) C.s.p. Z odvolania žalobcu nemožno zistiť, z akých konkrétnych dôvodov mal súd prvej inštancie vo veci nesprávne rozhodnúť, navyiac, pokiaľ sám žalobca v odvolaní potvrdil správnosť jeho úvahy a následného postupu, v zmysle ktorých bol pred podaním žaloby na súd povinný obrátiť sa na príslušný orgán verejnej moci, domáhať sa predbežného prerokovania nároku na náhradu škody a až v prípade jeho neuspokojenia si tento uplatniť žalobou na súde. Vo všeobecnosti je v prípade neúplného odvolania súd prvej inštancie povinný v zmysle § 373 ods. 1 C.s.p. vyzvať odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil a poučiť ho o následkoch neodstránenia väd odvolania, s výnimkou odvolacích dôvodov; súd prvej inštancie teda nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov, ktoré je tak povinný uviesť odvolateľ (tu žalobca).

20. Vzhľadom na to, že v zmysle ustanovenia § 380 ods. 1 C.s.p. je odvolací súd viazaný dôvodmi odvolania, je potrebné, aby tieto boli v odvolaní aj konkrétne skutkovo vyjadrené, keď nepostačuje len ich citácia v zmysle príslušnej zákonnej normy. Odvolací súd nie je v civilnom súdnom konaní oprávnený nachádzať v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie a v jeho postupe konkrétne skutočnosti, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania uvedený žalobcom, nakoľko týmto postupom by narušil rovnosť strán civilného sporového konania.

21. S poukazom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalobca v odvolaní nešpecifikoval odvolacie dôvody, pre ktoré považoval napadnutého uznesenie súdu prvej inštancie za nesprávne, a preto jeho odvolanie trpí neodstrániteľnou vadou brániacou v pokračovaní v odvolacom konaní; odvolaciemu súdu preto neostalo iné ako odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. d) C.s.p. odmietnuť.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p., majúc za to, že žalobca bol po procesnej stránke neúspešný, nakoľko odvolací súd jeho odvolanie odmietol, a preto by patril nárok na náhradu trov

odvolacieho konania žalovanej. Keďže žalovanej, ako úspešnej strane, žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd jej nárok na ich náhradu nepriznal.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).